

lution og selve Andragendet til Ministeriet ere os forelagte, ikke kunne see, om Grunden til Afslaget har været den, at Ministeriet ikke anseer Staverne for toldfrie, eller der har været en anden Grund, hvad den høitærede Minister dog vistnok vil oplyse. Jeg skal endnu bemærke, at naar Andrageren ogsaa søger om at faae en Godtgjørelse, fordi han formeentlig har betalt formeget i Told af nogle Bøgestaver, kan man ikke af Ministeriets Resolution see, at der i saa Henseende skulde være begaaet en Feil fra Toldvæsenets Side; men dette Beløb er iøvrigt af underordnet Betydning i Sammenligning med det, der angaaer Egestaverne. — Endelig er der endnu tilbage Andragendet under Nr. 30. Dette har nylig været Gjenstand for en ikke ganske kort Forhandling under Behandlingen af en anden Sag, og Udvalget har efter de Oplysninger, som den Gang fremkom saavel fra den ærede Finantsminister som fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck), der i sin Tid som Finantsminister har underskrevet Loven af 8de April 1851, ikke kunnet skjønne, at Andragerinden har Ret til at blive behandlet efter den nævnte Lov. Det har derfor ikke kunnet tilraade nogen Henvisning af dette Andragende.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det er i Anledning af Andragendet fra forhenværende Skuespiller ved det kongelige Theater Zind, at jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Det er ganske vist, at han midt i Theater-saisonen er bleven afflediget; imidlertid maa jeg dog hertil bemærke, at han allerede i Mai Maaned fra sin nærmeste Foresatte modtog en rigtig nok privat skriftlig Meddelelse om, at han vilde blive indstillet til Afgang, men dog ikke ved Saisonens Udgang, den 1ste Juni, skjøndt Ministeriet kunde affledige ham til den Tid, men at man derimod vilde beholde ham i Theatrets Tjeneste Calenderaaret ud. Saaledes mener jeg, at der i den Henseende er viist Skuespiller Zind nogen Begunstigelse, og han havde jo da ogsaa, efter at den private Meddelelse var kommen ham i Hænde, Leilighed til at see sig om efter et privat Engagement.

Iøvrigt har jo den ærede Ordfører ogsaa selv bemærket, at Andrageren ingen juridisk Ret har at gjøre gjældende, saa at der altsaa kun kunde være Tale om et Villigheds-hensyn. Naar Andragendet bliver indsendt til Ministeriet og foreligger der, kan jeg kun sige, at den Sag vil blive taget under nærmere Overveielse.

Madjen: Som den ærede Ordfører bemærkede, er Andragendet under Nr. 27 af en speciel Natur. Dette Andragende gaaer nemlig ud paa at spare Noget for Statskassen, medens, saavidt jeg har kunnet see, alle de andre Andragender gaae ud paa at paalægge den en Udgift. „Andragerne formene“, siger Betænkningen, „at den fornødt trufne Ordning, hvorefter Lemvig-Posten til ingen Nytte maa føre frem og tilbage mellem Ulfvær og Veilstrup, baade er ubequem for de Reisende og bekostelig for Statskassen.“ Jeg skal nu ikke gaae ind paa nogen Discussion om det Spørgsmaal, hvorvidt Saadant er ubequem for de Reisende, da der i saa Henseende kan siges meget baade for og imod, hvorimod jeg skal holde mig til det sidst fremhævede Moment, at den bestaaende Ordning er bekostelig for Statskassen. Det forekommer mig, at naar Posterne fra Lemvig og Holstebro støde sammen paa det Sted, hvor begge Landeveiene forenes, er det ogsaa fornuftigt fra dette Punkt af at sammensmelte de to Poster istedetfor at lade dem føre jevnstides til en Kro, som ligger omtrent $\frac{2}{3}$ Mil længere borte, paa Veien til Ringkjøbing. En saadan Forening forekommer mig at være saa hensigtsmæssig og naturlig, at Ingen vil kunne betvivle dens Rigtighed og Hensigtsmæssighed. Da den nye Chaussee fra Ringkjøbing til Holstebro blev anlagt, var Saadant ogsaa paatænkt, og jeg troer, at Postvæsenet den Gang har indset det Fornuftige deri, idet det, saavidt jeg veed, paa det Værmeste har anbefalet, at der paa det Sted, hvor de to Veie støde sammen, blev anlagt et Gæstgiveri alene for de Reisende, der reise med Posten. Jeg troer ogsaa, at Andragendet om Bevilling til at drive et saadant Gæstgiveri er blevet anbefalet baade af Sogneforstanderskabet paa Stedet og af Amtsraadet. Vel tænker jeg ikke disse Forhold saa nøie, men